

O I S

O V I N Y

Nepostradatelný informační a inspirační zdroj pracovníků býv. OIS

Pravicový, liberálně-konzervativní chem.inž. občasník. Založeno r. 1996

Slovo úvodem

Vzhůru do února. Navzdory tomu, že to je ještě tvrdý zimní měsíc, jeho název se vztahuje ke slovesu *nořit* nebo jeho starší podobě *unořovat*. Dnes známe spíš příbuzná slova *zanořovat* nebo *ponořovat*. Už od dob národního obrození se význam slova *únor* vykládá tak, že jde o měsíc, v němž dochází k oblevě, lámou se ledy a noří se do vody. Jiné vysvětlení je, že při únorové oblevě taje sníh a led a země se začíná nořit ve vodu a bláto. Každopádně ale oba výklady mluví o tání a oblevě. No uvidíme, co nám přinese ten únor letošní. Každopádně zimní oblečení ještě neodkládejte.

Motto

„Pokuta je daň za to, že děláte něco špatně.
Daň je pokuta za to, že děláte něco dobře.“

Z citátů, reklam, inzerátů a...

- „Život se neměří počtem nádechů, ale okamžiky, kdy si vydechnete.“
- „Kdyby se staral každý o sebe, je hned o všechny postaráno.“
- „Logika nás zavede z bodu A do bodu Z, představivost kamkoliv.“ *A. Einstein*
- „Když to nedovedete vysvětlit šestiletému dítěti, tak tomu sám nerozumíte.“ *A. Einstein*
- „Vždycky se najdou Eskymáci, co vypracují pokyny pro obyvatele Konga, co dělat za velkých veder.“

Víte, že?

- V Evropě stojí za 33 tisíc úmrtími ročně infekce s rezistencí vůči antibiotikům. Náklady na léčbu odolných nemocí potom dosahují na 1,5 miliardy eur (38,3 miliardy korun) za rok. Situace se bude jen zhoršovat.
- Jako zvláštní položka byl do aukce na Žofíně zařazen obraz Mona Lisa od Karla Gotta, který se vydražil za 1,7 milionu korun. Kupec za obraz i s aukční přírůžkou zaplatí přes dva miliony korun.
- V posledních letech rapidně ubývá pitev mrtvých. Důvodem jsou stále dokonalejší diagnostické metody odhalující stav pacienta a také obavy, aby se pitvou nezjistily omyly, které by mohly vést k soudním sporům.
- Exotické *pozitronium* je neutrální „molekula“ tvořená elektronem a pozitronem, tedy částicí hmoty a antihmoty. Normálně je nestabilní a brzy anihiluje. <http://jdem.cz/ffphe5>

Zajímavá matematika

Pokračujte v řadě čísel. Jaká další čtyři čísla budou následovat? 5 8 11 7 17 6 23 5 29

Kořeny konce naší civilizace

Na naší planetě už byla řada zajímavých civilizací jako třeba sumerská, egyptská, čínská, mongolská, mayská či římská. Všechny skončily v propadlých dějinách a zaměstnávají dnes už jen historiky. Jako by byla civilizace živým organismem a měla svou mladost, dospělost, stáří a zánik. Na začátku bývá většinou populační exploze způsobená zlepšenými potravními nebo výrobními či vojenskými možnostmi. Civilizace se rychle rozvíjí a získává na síle a rozšiřuje své území. S dospělostí a velikostí přicházejí problémy. Lepší životní úroveň vede k pohodlnosti a ztrátě původního etosu, který vedl k úspěchu. Jako nemoci, civilizaci postupně erodují různé krize, více se mluví, než koná. Civilizace je rozvrácená a nakonec podlehe tlaku jiných agilnějších etnik, která ji postupně vytlačí a nahradí. Přes rozdíly jednotlivých civilizací, jejich zánik bývá až nepřijemně podobný.

V poslední dekádě si i my stále silněji uvědomujeme, že s naší euro-americkou civilizací není všechno v pořádku a že má zřejmě svá nejskvělejší léta už za sebou. Tyto příznaky nabývají na intenzitě po konci studené války, kdy před tím všechny problémy přebíjel antagonismus dvou soupeřících supervelmocí. Pak se zviditelnily všechny spící problémy včetně národnostních, etnických, sociálních či genderových. Vypukly lokální války. Díky příznivým okolnostem jsme se i my opět stali součástí demokratického světa a získali vyšší životní úroveň. Ale také musíme čelit novým problémům.

Původní evropská civilizace stárne a ztrácí postupně atributy, které stály za jejím úspěchem. Podnikavost, rozhodnost, poznat priority, schopnost zariskovat a také se bránit. Má pocit, že tyto atributy nahradí diskuse, jednání a hlavně peníze. Eroze je poněkud maskována až explozivním technologickým rozvojem, který vede k zvyšování životní úrovně. Svět se paradoxně potýká s problémy vyplývajících z přemnožení lidstva (odpady, potraviny, případně diskutovaný vliv člověka na globální oteplování), ale naše evropská civilizace pomalu stárne a vymírá.

Člověku to nedá, aby nehledal bezprostřední příčiny, které se na tomto stavu podílely. Proč jde naše civilizace v opačném trendu k celosvětovému? Zárodkem našeho zmaru byl paradoxně humanizmus. S jeho logickým rozvojem se postupně dostalo vzdělání i ženám a to na počátku minulého století i vysokoškolského. To poněkud změnilo jejich priority i sebevědomí, které posílily i obě světové války, které ženy pomohly vyhrát, když v hospodářství zastoupily roli mužů. Role žen v rodině se změnila z původně pasivní v aktivní a rozhodovací. Nechtěly už jen rodit jedno dítě za druhým, ale také se samy realizovat. Druhým zlomem v porodnosti byl objev a široká dostupnost účinné antikoncepce. Teď už ženy rodily, jen když samy chtěly a rození dětí se oddělilo od sexuality. O porodnosti začal rozhodovat rozum a ne pud. Tím jsme se vymkli z moci přírodních zákonů a většina rodin má jen dva potomky. Když k tomu připočtete neplodnost a úrazy, tak to nestačí ani na prostou reprodukci a ubývá nás. Není za to samozřejmě možné vinit ženy. Je to směr vývoje, kterým jsme se vydali nebo možná i byli předurčeni se vydat.

Evoluce zajišťuje přežití druhu silným rozmnožovacím pudem. V něm hrají prim samečci a role samiček je většinou omezena na rozhodnutí, zda s tím nebo oním. Ne už na to, zda ano či ne. Tak je tomu i u řady přírodních lidských etnik. Konec konců i postavení ženy v nejagilnějším současném islámském etniku se blíží tomuto přírodnímu schématu. My paradoxně uspokojujeme rozmnožovací pud bez rozmnožování. To není velebení přírody, ale pouhé konstatování skutečnosti. Proto tedy vymíráme a nemyslím si, že by se s tím dalo něco rozumového dělat. Kampaň, zachraňte svůj národ tím, že porodíte aspoň tři děti, by se jistě minula účinkem a stejně by to nestačilo.

Za to, že náš pád urychluje politická korektnost a paradoxně excesy s ní spojené, může fenomén pomalých plíživých změn. Lidé se nejvíce obávají neštěstí a katastrof. Na ty však společnost dokáže reagovat a zmobilizovat potřebné prostředky. Největší nebezpečí mu hrozí z pomalých, nepatrných změn jeho vlastností, schopností a etických hodnot, ke kterým může docházet tak pomalu, že je jedna či několik lidských generací vůbec nezaznamená. Jak skončí největší civilizace na této planetě? V pomalém, pozvolném procesu rozpadu a degenerace, který byl nakonec dovršen vpádem agilnějších sousedů. A nehrozí takové nebezpečí i celému lidstvu? Co, když pomalu, sotva znatelně v průběhu mnoha let začne ztrácet svoji zvidavost, schopnost a chuť učit se, nalézat a zkoumat stále nové a sdělovat si tyto poznatky. Jeho žebříček hodnot se bude pomalu měnit, to, co je etické a humánní dnes může být zcela jiné potom. Syn bude stále ještě jako otec, ale

prapravnuk? Přitom všechno bude všem připadat tak normální, stabilní a správné. Genetické změny se budou pozvolna prohoubvat. Určité posuny již můžeme pozorovat ve vztahu ke starým lidem. V historických společnostech byli stařešinové ctěni a váženi jako zdroj moudrosti a životní zkušenosti. Ale v dnešní dynamické společnosti, kdy znalosti zastarají již v průběhu desetiletí se více, než moudrost a zkušenosti cení přizpůsobivost, která charakterizuje spíše mladou generaci. Staří jsou pak chápáni spíše jako položka penzijního systému. Kolika dalších a hrozivějších plíživých trendů si zatím nejsme vůbec vědomi? Možná řeknete, vždyť je to normální vývoj. Ano, ale neměla by nás znepokojovat otázka kam? Mimochodem na místě nějaké mimozemské civilizace bych zvolil právě tento způsob pomalých indukovaných změn k tomu dostat lidstvo tam, kam je třeba a podmanit si ho. Časové měřítko je přece tak relativní.

My jsme dnes svědky pomalé změny hodnot v průběhu řádu dekád, kdy levicová liberállové s pomocí médií masírovali veřejné mínění směrem k jejich univerzální představě světa, jaký by měl být. A výsledky se dostavily. Preference menšin, genderizmus, feminizmus, exploze pohlaví a všechny ty další izmy, které rezonují v médiích. Zejména mladá generace chce zažít změny a je náchylná k levicové rovnostářské ideologii. Churchillovi se, možná neprávem, připisuje výrok: „*Kdo není ve dvaceti levičák, nemá srdce, kdo je levičák ve čtyřiceti, nemá rozum.*“ Něco na tom je. Postoj člověka v průběhu života se mění, hlavně získáváním zkušeností.

Takže co s námi? Přestali jsme se množit a tváří v tvář tlaku agilnějších etnik se zabýváme hloupostmi a místo abychom se účinně bránili, to bagatelizujeme. Říkáme si o to, abychom skončili v propadlých dějinách. Nepochybně tam i skončíme, ale nebude to konec lidstva, jen korekce evoluce. Vypořádání se přírodě s druhem *Homo europensis*, který se vymkl z jejích pravidel.

Chronologie programovacích jazyků

Některé známé programovací jazyky a jejich časové zařazení:

1955 - FORTRAN - FORmula TRANslator, určený především pro výpočetní operace a vědecké účely, vyvinutý firmou IBM

1958 - Lisp - vyvinutý na MIT Johnem McCarthyem

1959 - COBOL - COmmon Business-Oriented Language, vyvinutý Grace Hopperovou a později vyvíjený ve spolupráci s Pentagonem

1960 - ALGOL (algorithmic language)

1963 - CPL - Combined Programming Language, vyvinutý univerzitami v Cambridge a v Londýně, později tvořil základ jazyka C

1964 - BASIC - Beginner's All-purpose Symbolic Instruction Code, vyvinutý Johnem Georgem Kemenym a Thomasem Eugenem Kurtzem na Dartmouth College. Dnes je nejznámějším klonem BASICu Microsoft Visual Basic a VBA

1970 - Pascal - populární strukturovaný programovací jazyk, jeho autorem je Niklaus Wirth

1972 - C, 1980 - C++ - asi nejznámější programovací jazyky, přezdívané "céčko", vyvinul Dennis Ritchie, respektive Bjarne Stroustrup v rámci Bell Labs

1981 - Turbo Pascal

1983 - Ada - jazyk navrhl Jean Ichbiah pro americké ministerstvo obrany, pojmenován je po první programátorce historie (Ada Lovelace)

1991 - Python, 1991 - Java, 1993 - Ruby, 1995 - PHP, 2000 - C#

z netu

Co je to štěstí?

To nedává lidem spát již od věků. Umělec řekne „*Muška jenom zlatá...*“ a vědec utrousí, že „*štěstí přejí připraveným.*“ Při svátcích a výročích si lidé přejí hlavně zdraví, ale někteří vtípně poznamenávají, že na Titanicu byli všichni zdraví. Po štěstí všichni toužíme, ale zároveň je to něco neuchopitelného. Štěstí je něco jako stav, který nás obklopuje a vede životem, tedy něco jako strážný anděl. Aby se náhody obracely v náš prospěch. Na druhé straně je to vzácný okamžik, který si často člověk uvědomí až zpětně. Nejvíce si štěstí uvědomíme, když ho ztratíme. Umí být prchlivé a vrtkavé. Štěstí může znamenat pro každého něco jiného, záleží i na věku člověka. V naší konzumní společnosti, kde peníze jsou až na "prvním" místě, je pro mnoho lidí často pocit štěstí spojen s pocitem mít a vlastnit. K pocitu štěstí však může stačit i mít každý den co jíst. Štěstí si nedovedeme vytvořit, tím méně koupit či vynutit. Je to něco, co buď je, nebo není. Je to vzácná květinka, kterou si musíme hýčkat a chránit. Na druhé straně známí lidé, kteří si po štěstí vyloženě šlapou. Tím, jak jsou netrpěliví a permanentně na vše naštvání nedávají štěstí šanci, aby na ně sedlo. Je tedy pocit štěstí jen fyziologický stav naší nervové soustavy? Jemná rovnováha neurotransmiterů v našem mozku, kterou zdědíme nebo prostě máme?

Štěstí má obvykle člověk, který se v životě našel. Ví, co chce a pro co žije. Možná pocit štěstí souvisí se smyslem života, protože ne každému je souzeno najít ten dobrý. Je štěstí samostatný pocit, jako třeba láska, smutek nebo pocit tepla? Málokdy si sedneme a pomyslíme, no já jsem tak šťastný. A měli bychom. Tím pocitem štěstí tak nějak zhmotníme a posílíme. Něco jako součást duševní hygieny. Každý člověk má v životě pár okamžiků, kdy si pocit štěstí silně uvědomí. Známý je výrok prvního českého pokřtěného kanálu La Manche Františka Venclovského „*Já su tak šťastné...*“ Já si jasně uvědomuju dva pocity štěstí. Jeden když jsme s mojí čerstvou ženou odjížděli od obřadu z Libochovického zámku a druhý když jsem se brzy po revoluci dozvěděl, že jsem mezi devíti šťastnými z 45 uchazečů, kteří pojedou na manažerský kurs do Washingtonu D.C. Tehdy to byl nečekaný sen.

Je jasné, že pozitivním myšlením jdete štěstí naproti. Tedy tomu vnitřnímu pocitu štěstí. Otázka je, nakolik můžete pozitivní myšlení ovlivnit vůlí, chtěním? Nakolik vám to koncentrace dopaminu, adrenalinu, serotoninu či oxytocinu ve vašem mozku dovolí. Cloumám já se svým nitrem nebo nitro se mnou? Skoro se obávám toho druhého. Z tohoto důvodu nemůže být silný pocit štěstí permanentním stavem. Jsou to opravdu jen výkyvy v koncentracích hormonu štěstí. Vystřídán však může být pocitem smutku, obyčejnosti nebo spokojenosti. A to už můžeme ovlivnit více. Život je nezbytně jako sinusovka a její minima jsou dobrým důvodem pro to, abychom si o to víc užívali její maxima. Já měl to štěstí, že jsem si zhruba po čtyřicítce uvědomil, že mám už polovinu života za sebou, a že tu zbývající část si chci hezky užít. Daří se mi potlačovat minima a lépe prožívat maxima. Člověk se má stále na něco těšit, mít své sny. Nemusejí být nějaké velké, stačí i drobné. Těšte se i na drobnosti, hloupůstky. Mějte rádi sebe i život. Budete spokojenější. Neutíkejte štěstí. Mnoho lidí hledá štěstí tak usilovně, že ho nakonec mine. Ve smyslu rčení „*Až štěstí zaklepe na moje dveře, nebudu doma. Budu na louce sbírat čtyřlístky.*“ To by byla jistě směla.

Je směla opakem štěstí? Jistě ne toho, které je naším vnitřním pocitem. Přesto znám plno smolařů. Směla je opakem štěstí ve smyslu šťastné náhody, která se obrací v náš prospěch. Takové štěstí je ještě nejjasnější a neuchopitelnější. Přeuji vám, abyste si co nejčastěji uvědomili pocit štěstí a pozitivní myšlení bylo vašim krédem. A samozřejmě, abyste byli vždy jen ve správný čas na tom správném místě.

Hacknutá čeština

Funka – legrace (fun)
Čmukovat – kamarádsky políbit
Letňakovat – demosnstrovat na Letně
Klokanština – australská angličtina
Bojlerák – rozpustná káva zalitá pouze horkou vodou z vodovodu
Fifina – WiFi
Modrý sex – náruživé používání facebooku
Krasořitka – dívka s krásným pozadím
Kalkulka – vypočítavá žena

z netu

Zajímavá přirovnání

Byla taková zima, že se přišlo ohřát i ledové kafe. Prázdna sklenice nebyla smyslem jeho života. Byl oblíben pro své krásné vlastnosti, kterých bylo poskrovnu. Má naštekáno v boudě. (je těhotná)
Byl důležitý, jak pravidelná stolice....
Je intelektuálně nesmělý.... (retardovaný)
Mám chlapce, je na všechno levý, je to ten pravý?
sebráno ze života

Druhy výročních svateb (podle let)

15 křišťálová (skleněná)
20 porcelánová
25 stříbrná
30 perlová
35 korálová nebo plátěná
40 rubínová
45 safírová
50 zlatá
55 smaragdová
60 diamantová
65 kamenná
70 platinová
75 nebeská svatba

Zadlužení evropských států

(% HDP k r. 2018)

Stát	% HDP
Řecko	185
Itálie	132
Portugalsko	120
Belgie	102
Francie	98
Španělsko	97
Velká Británie	87
Chorvatsko	75
Rakousko	74
Maďarsko	71
Slovinsko	70
Německo	62
Finsko	59
Polsko	49
Slovensko	49
Norsko	40
Česko	33
Estonsko	8

Zdravotní test pro muže

Jděte čurat ven na zahradu.
Pokud se mravenci shromáždí: *cukrovka*.
Pokud močíte na nohy: *prostata*.
Pokud to voní jako gril: *cholesterol*.
Pokud vás při potřesení bolí zápěstí: *osteoartritida*.
Pokud se vrátíte do svého pokoje s penisem mimo kalhoty: *Alzheimer*. *z Neviditelného psa*

Svět kvantové fyziky a my

My žijeme v makrosvětě a veškerá naše logická zkušenost pochází z tohoto světa. Proto je nám obtížné chápat úžasné rozměry vesmíru i mikrosvětě atomů. Kilometrové vzdálenosti si představíme dovedeme, ale co vzdálenost světelného roku? Ještě hůře jsme na tom s mikrosvětě atomů a částic. Tam navíc panují zákony a paradoxy kvantové mechaniky velmi vzdálené běžnému životu.

Kvantová částice se nachází současně na více místech, v tzv. superpozici stavů a teprve, když se na ni podíváme, změříme ji, tak se vyloupne na konkrétním místě. Nebo známá Schrödingerova kočka, která je zavřena v krabici s jedovým zařízením s roznětkou na základě radioaktivního rozpadu atomu. Dokud krabici nerozbalíme, je kočka současně živá i mrtvá. V kvantovém světě existují prázvláštní soustavy provázaných kvantových objektů, v nichž se žádný z objektů sám o sobě nenachází v přesně definovaném stavu. Představte si dvojici takto kvantově provázaných fotonů. Teprve měření na jednom z fotonů ukáže, v jakém stavu je ten druhý – bez ohledu na to, jak jsou tyto fotony v okamžiku měření od sebe daleko. Tenkrát se všem těmto zvláštnostem vědci divili, dnes se možná díváme stále, ale zároveň hledáme způsoby, jak by se toho dalo využít. Právě

tak vznikla idea kvantových počítačů nebo kvantové teleportace. Tunelový efekt využíváme už dávno v polovodičových prvcích.

Kvantové podivnosti jsou zvláštní a vedou k pravděpodobnostnímu popisu jevů. Ale mě to zase nepřipadá tak moc nepřírozené. Když sám kočku zavřu do obyčejné zvukově dobře izolované krabice, tak stejně tak nebudu vědět, zda je kočka živá nebo už mrtvá? Obdobně, dokud se nepodívám na Měsíc na obloze, tak přece nevím, jestli tam skutečně je nebo bloudí někde jinde. Teprve pohledem („měřením“) odhalím jeho skutečnou polohu. Jediný rozdíl je ten, že jeho polohu mohu předem vypočítat. Když se dívám na losovací zařízení Sportky v pohybu míčků, tak jsou výherními vlastně všechny míčky. Teprve až akt losování vybere těch pár šťastných. Tady s výpočtem nepochodím. Absolutní vakuum není „nic“, ale kvantová pěna, ze které na nesmírně krátký čas vyskakují páry částic, aby se následně zase rozpadaly.

Respektujme dálavy vesmíru i titěrnost mikrokosmu a buďme rádi, že jsme tak velcí, jak právě jsme. Kde svět je navzdory všem lidským snahám stále relativně normální. Vzduch lze dýchat a rozdělat v něm oheň.

Zajímavě též na: <http://jdem.cz/ffqv86>

Evropané

Dnešní Evropané jsou z největší části potomky přivandrovalců, kteří sem dorazili ve třech různých vlnách. První byli lovci a sběrači, kteří před více než třiceti tisíci lety s rodinami postupně obsadili kontinent do té doby obývaný jiným druhem lidí, neandrtálci. Dlouho poté, zhruba před devíti tisíci lety, začali do Evropy proudit zemědělci ze Středního východu, kteří se s lovci a sběrači – po nichž mimochodem máme třeba modré oči – postupně smísili.

Třetí významnou vlnu tvoří lidé tzv. *jámové kultury*, kteří se tu začali objevovat před pěti tisíci lety. Právě oni do Evropy snad přinesli první indoevropský jazyk či jazyky a další v té době nové inovace: koně, kolo a nové postupy v metalurgii, konkrétně ve zpracování bronzů. Snědí a tmavovlasí jezdci s převážně hnědými očima přicházeli ze stepí jižního Ruska, kočovali a alespoň některé své mrtvé pohřbívali do mohyl. Dnes tvoří kolem 40 % evropské genetické výbavy. Protože tady šlo převážně o příchod mužů, předpokládají vědci, že šlo o vojenské vpády.

z netu

O křížení s neandrtálci zde: <http://jdem.cz/ffr822>

Řešení úlohy: 4, 35, 3, 41 (dvě posloupnosti v sobě)

A slovo závěrem

Musím se pochlubit, že moje dcera Lucie bude mít tento měsíc moc zajímavé narozeniny: **20.02.2020**. I když v r. 2002 měla ještě lepší. Numerolog jistě zajásá, Lucie už možná méně, neb jí bude už 45 let. Ano, my ani moc nestárneme, ale ty naše děti...

Tak jsme přišli o názorově blízkého spojence v EU. Velká Británie nám bude rozhodně chybět. Kromě názorů máme i podobný humor, který nešetří nic. Oni jediné královnu, my ani prezidenta. Jsme konzervativní a nejasněme nad novinkami. Oni tomu říkají tradice, my historická zkušenost. Oba národy lpí na své měně a ta se drží. Tak snad to přežijeme my i Británie.

Svět se zase dostal blíže k možnosti válečného konfliktu. Náboženský Irán a nevypočitatelný Trump. Ale našťestí mají snad oba dost rozumu a otevřený konflikt si nepřejí. Svět a média mají rádi vypočitatelné a předvídatelné politiky, jakým byl třeba až moc Obama. Úspěšnější jsou ovšem ti nečitelní, překvapiví.

Aby bylo zelené a klimatické šílenství dokonalé, chybí už ke Grétě Thunberg ještě její protipól, který by vyzýval naopak k ještě rychlejší konzumaci a spotřebě fosilních paliv, plýtvání a vyhazování odpadů. Cílem by bylo naopak urychlit konec přeměněného druhu Homo sapiens, aby konečně měla příroda zase příležitost nastolit pořádek a rozumnou rovnováhu. Třeba se dočkáme.

Tak si zachovejte zdravý rozum, ať přečkáte zimu a dočkáte se jara. Toho zázraku, kdy se zase příroda zazelená a rozkvetne.